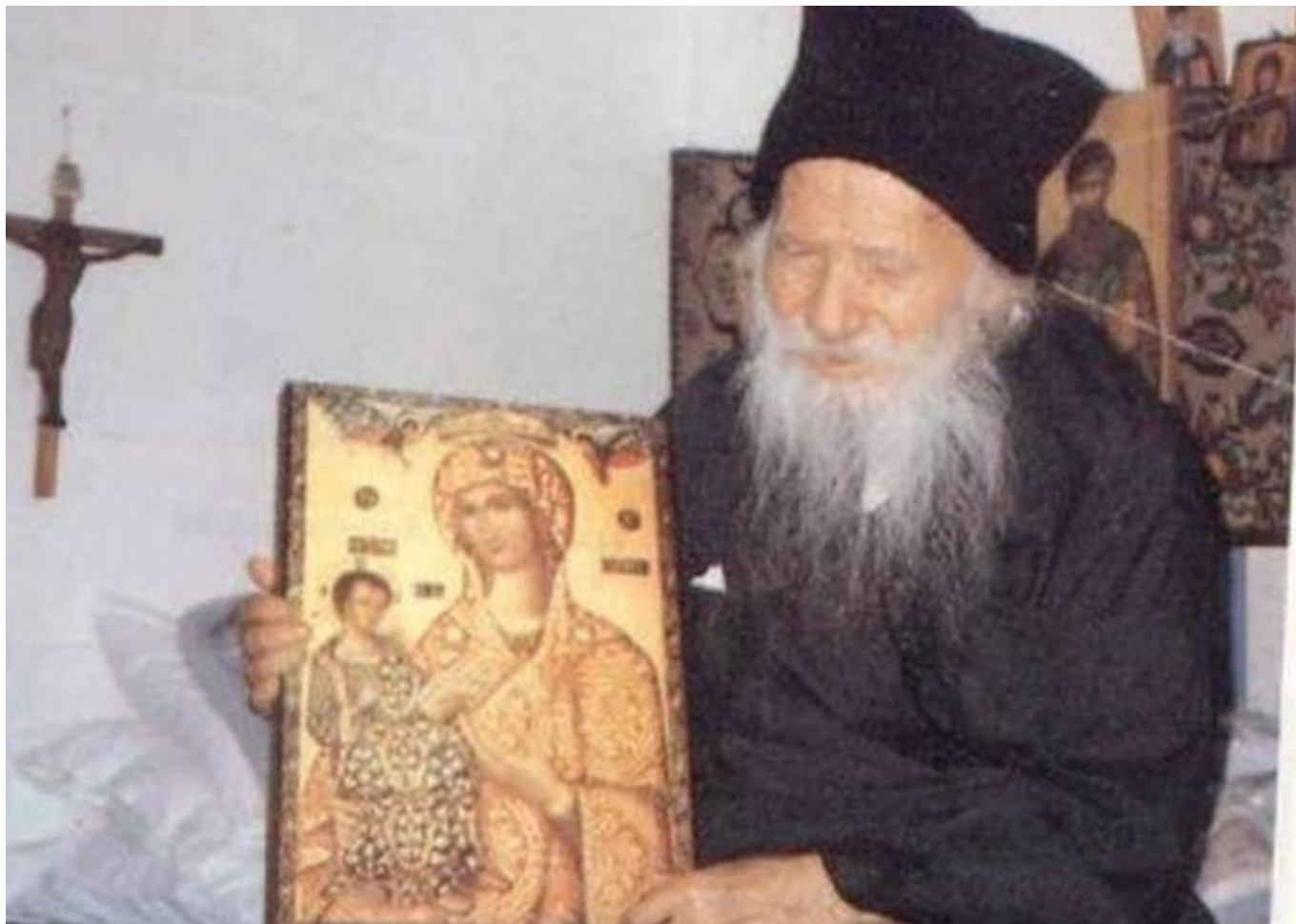

“Να αγωνίζεσθε με απαλότητα και απλότητα χωρίς σφίξιμο και άγχος”

/ [Γνώμες](#)

Τέλεια βαθιά φιλοσοφημένη είναι η θρησκεία μας. Το απλό είναι και το πιο πολύτιμο. Έτσι να αγωνίζεσθε στην πνευματική ζωή, απλά, απαλά, χωρίς βία.

Η ψυχή αγιάζεται και καθαίρεται με τη μελέτη των λόγων των Πατέρων, με την αποστήθιση ψαλμών, αγιογραφικών χωρίων, με την ψαλτική, με την ευχή. Δοθείτε λοιπόν σε αυτά τα πνευματικά και αφήστε όλα τα άλλα.

Στη λατρεία του Θεού μπορούμε να φθάσουμε εύκολα αναίμακτα. Είναι δύο δρόμοι που μας οδηγούν στο Θεό, ο σκληρός και ο κουραστικός με τις άγριες επιθέσεις κατά του κακού και ο εύκολος με την αγάπη. Υπάρχουν πολλοί που διάλεξαν το σκληρό δρόμο και έχυσαν αίμα για να λάβουν Πνεύμα, ώσπου έφθασαν σε μεγάλη αρετή. Εγώ βρίσκω ότι ο πιο σύντομος δρόμος είναι αυτός με την αγάπη. Αυτόν να ακολουθείτε και εσείς.

Μπορείτε, δηλαδή, να κάνετε άλλη προσπάθεια. Να μελετάτε να προσεύχεσθε και να έχετε ως στόχο να προχωρήσετε στην αγάπη του Θεού και της Εκκλησίας. Μην πολεμάτε να διώξετε το σκοτάδι από το δωμάτιο της ψυχής σας. Ανοίξτε μια

τροπύτσα για να έλθει το φως και το σκοτάδι θα φύγει.

Το ίδιο ισχύει και για τα πάθη και τις αδυναμίες. Να μην τα πολεμάτε αλλά να τα μεταμορφώνετε σε δυνάμεις περιφρονώντας το κακό. Να καταγίνεσθε με τα τροπάρια, τους κανόνες, τη λατρεία του Θεού, το θείο έρωτα. Όλα τα άγια βιβλία της Εκκλησίας μας, η Παρακλητική, το Ωρολόγιο, το Ψαλτήρι, τα Μηναία, περιέχουν λόγια άγια, ερωτικά προς τον Χριστό μας.

Όταν δοθείτε σε αυτήν την προσπάθεια με λαχτάρα η ψυχή σας θα αγιάζεται με τρόπο απαλό, μυστικό, χωρίς να το καταλαβαίνετε. Οι βίοι των αγίων και πιο πολύ ο βίος του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, μου έκαναν εντύπωση. Οι άγιοι είναι φίλοι του Θεού. Όλη την ημέρα μπορείτε να εντρυφάτε και να απολαμβάνετε τα κατορθώματά τους και να μιμείστε των βίο τους. Οι άγιοι είχαν δοθεί εξ ολοκλήρου στον Χριστό.

Με αυτήν την μελέτη σιγά-σιγά θα αποκτήσετε την πραότητα, την ταπείνωση, την αγάπη και η ψυχή σας θα αγαθύνεται. Να μην διαλέγετε αρνητικούς τρόπους για την διόρθωση σας. Δεν χρειάζεται ούτε τον διάβολο να φοβάσθε, ούτε την κόλαση, ούτε τίποτα. Δημιουργούν αντίδραση.

Έχω και εγώ μια μικρή πείρα σε αυτά. Ο σκοπός δεν είναι να κάθεσθε, να πλήττετε, και να σφίγγεσθε, για να βελτιωθείτε. Ο σκοπός είναι να ζείτε, να μελετάτε, να προσεύχεσθε, να προχωράτε στην αγάπη, στην αγάπη του Χριστού, στην αγάπη της Εκκλησίας. Αυτό είναι το άγιο και το ωραίο που ευφραίνει και απαλλάσσει την ψυχή από κάθε τι κακό, η προσπάθεια να ενωθεί κανείς με τον Χριστό.

Να αγαπήσει τον Χριστό, να λαχταρήσει τον Χριστό, να ζει εν τω Χριστώ, σαν το Απόστολο Παύλο που έλεγε "ζω δε ουκέτι ε γω, ζη δε εν εμοί Χριστός". Αυτό να είναι ο στόχος σας. Οι άλλες προσπάθειες να είναι μυστικές, κρυμμένες. Εκείνο που θα πρέπει να κυριαρχεί είναι η αγάπη στον Χριστό.

Αυτό να υπάρχει μες στο μυαλό, στη σκέψη, στη φαντασία, στη καρδιά, στη βούληση. Αυτή η προσπάθεια να είναι και πιο έντονη, πως θα συναντήσετε τον Χριστό, πως θα ενωθείτε μαζί Του, πως θα τον ενστερνισθείτε μέσα σας.

Τις αδυναμίες αφήστε τις όλες, για να μην παίρνει είδηση το αντίθετο πνεύμα και σας βουτάει και σας καθηλώνει και σας βάζει στην στεναχώρια. Να μην κάνετε καμία προσπάθεια να απαλλαγείτε από αυτές. Να αγωνίζεσθε με απαλότητα και απλότητα χωρίς σφίξιμο και άγχος. Μη λέτε; Τώρα θα σφιχτώ, θα κάνω προσευχή να αποκτήσω αγάπη, να γίνω καλός κ.τ.λ. Δεν είναι καλό να σφίγγεσαι να πλήττεις για να γίνεις καλός.

Έτσι θα αντιδράσετε χειρότερα. Όλα να γίνονται με απαλό τρόπο αβίαστα και ελεύθερα. Ούτε να λέτε; Θεέ μου απάλλαξε με από αυτό; π.χ το θυμό την λύπη. Δεν είναι καλό να προσευχόμαστε η να σκεπτόμαστε το συγκεκριμένο πάθος, κάτι γίνεται στην ψυχή μας και μπλεκόμαστε ακόμα περισσότερο.

Ρίξου με ορμή για να νικήσεις το πάθος και θα δεις τότε πως θα σε αγκαλιάσει, θα σε σφίξει και δεν θα μπορέσεις τίποτα να κάνεις. Μην πολεμάτε απευθείας τον

πειρασμό να φύγει, μη λέτε "Πάρ τόν Θεέ μου". Τότε του δίνεται σημασία και ο πειρασμός σφίγγει. Γιατί παρόλο που λέτε "παρ τόν Θεέ μου" βασικά τον θυμάστε και υποθάλπετε περισσότερο.

Η διάθεση για απαλλαγή βέβαια θα υπάρχει αλλά θα είναι παρά πολύ μυστική και λεπτή χωρίς να φαίνεται. Θα γίνεται μυστικά. Θυμηθείτε εκείνο που λέγει η Αγία Γραφή "μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου". Όλη η δύναμη σας να στρέφεται στην αγάπη του Θεού, στην λατρεία Του, στην προσκόλληση σε Αυτόν.

Έτσι η απαλλαγή από το κακό και τις αδυναμίες θα γίνεται μυστικά χωρίς να παίρνετε είδηση χωρίς κόπο. Αυτήν την προσπάθεια κάνω και εγώ. Βρήκα ότι είναι ο καλύτερος τρόπος αγιασμού, αναίμακτος.

Καλύτερα δηλ. να ρίχνομαι στην αγάπη, μελετώντας τους κανόνες, τα τροπάρια, τους ψαλμούς. Αυτή η μελέτη και εντρύφηση χωρίς να καταλάβω πηγαίνει το νου μου προς το Χριστό και γλυκαίνει την καρδιά μου. Συγχρόνως εύχομαι ανοίγοντας τα χέρια με λαχτάρα με αγάπη με χαρά και ο Κύριος με ανεβάζει στην αγάπη Του. Αυτός είναι ο σκοπός μας να φθάσομε εκεί.

Τι λέτε αυτός ο δρόμος δεν είναι αναίμακτος; Υπάρχουν και πολλοί άλλοι τρόποι όπως για παράδειγμα να θυμάστε την κόλαση τον διάβολο και τον θάνατο. Έτσι από φόβο και υπολογισμό αποφεύγεις το κακό.

Εγώ ελάχιστος δεν εφάρμοσα στη ζωή μου αυτούς τους τρόπους που κουράζουν, γεννούν αντίδραση και πολλές φορές αντίθετο αποτέλεσμα. Η ψυχή και όταν μάλιστα είναι ευαίσθητη, ευφραίνεται στην αγάπη και ενθουσιάζεται, ενδυναμώνεται και μετασχηματίζει και μεταποιεί και μεταστοιχειώνει όλα τα αρνητικά και τα άσχημα.

Για αυτό εγώ προτιμώ τον εύκολο δρόμο δηλ. αυτό τον τρόπο που τον πετυχαίνομε με τη μελέτη των κανόνων των Αγίων. Στους κανόνες θα βρούμε τρόπους που μεταχειρίσθηκαν οι Άγιοι, οι όσιοι, οι ασκητές, και οι μάρτυρες.

Καλό είναι να κάνουμε αυτήν την κλοπή. Να κάνουμε και εμείς ότι έκαναν εκείνη. Αυτοί ρίχθηκαν στην αγάπη του Χριστού. Έδωσαν όλη την καρδιά τους. Να κλέψουμε τον τρόπο τους.

Αγίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου "Λόγοι περί πνευματικής ζωής"